

[Finansministeren]

der overstiger den nævnte grænse. Regeringen finder derfor ikke, at forslaget om en sådan 1-procent-regel bør imødekommes.

For det andet lægger beslutningsforslaget op til en generel adgang til selskabsdannelser af forskellig karakter, hvor statens hæftelser i øvrigt, bortset fra 10 mio. kr.s-grænsen, kan være meget svære at afgrænse. Det gælder generelt, at statslige institutioner og herunder styrelser, statsvirksomheder og nettostyrede og indtægtsdækkede virksomheder ikke har adgang til at indskyde eller tegne kapital i selskaber, medmindre der ved lov fastsættes særskilt hjemmel hertil. Det forekommer bl.a. ud fra konkurrencehensyn betænkeligt, at offentlige institutioner får generel adgang til at indskyde kapital i selskaber.

Beslutningsforslaget omfatter også, hvad der betegnes som den teknologiske servicesektor, hvor der formentlig sigtes til de godkendte teknologiske serviceinstitutter. De teknologiske serviceinstitutter er private selvejende institutioner og er således ikke omfattet af de statslige bevillingsregler, men deres vilkår reguleres via Industriministeriets lovgivning.

Det er i beslutningsforslaget uklart, om den fastsatte grænse for erhvervsmæssige aktiviteter, herunder indskud i selskaber, også skal omfatte de teknologiske serviceinstitutter.

Efter de gældende regler kan de godkendte teknologiske serviceinstitutter ikke deltage i selskaber. Begrundelsen herfor er dels risikoen for konkurrenceforvridning gennem institutternes basistilskud, dels risikoen for, at institutternes uvildighed over for klienterne kan drages i tvivl ved et økonomisk engagement med enkelte virksomheder. De godkendte serviceinstitutter har til opgave bredt at fremme udbredelsen af teknologisk viden i dansk erhvervsliv. En kommerciel deltagelse i enkeltvirksomheder vil kunne begrænse andre virksomheders anvendelse af institutterne til skade for det generelle formål.

Regeringen finder derfor, at det bør fastholdes, at der ikke gives de teknologiske serviceinstitutter generel adgang til at foretage kapitalindskud.

Det foreslås også at ændre de statslige regler for indtægtsdækket virksomhed, der danner grundlaget for statslig systemeksport. Flere af de i beslutningsforslaget fastsatte principper er allerede opfyldt i nuværende regelsæt for ind-

tægtsdækket virksomhed. Det gælder bl.a. princippet om, at de erhvervsmæssige aktiviteter skal ske i forlængelse af institutionernes ordinære opgaver og mindst skal hvile i sig selv, således at ubillig konkurrence i forhold til private virksomheder undgås.

Desuden foreslås det, at de indtægtsdækkede virksomheder frit skal kunne råde over alle indtægter. Efter de gældende regler kan de normalt disponere over 90 pct. af den indtægtsdækkede virksomheds samlede omsætning, mens de resterende 10 pct. har karakter af en afgift til statskassen. En afskaffelse af denne 10 pct.-regel er regeringen enig i, og forslaget er allerede indeholdt i regeringens forslag til ny budgetvejledning for 1992.

Det ønskes også, at indtægterne frit skal kunne anvendes til lønforhøjelser, men dette ønske kan regeringen ikke tilslutte sig. Indtægtsdækket virksomhed er en naturlig udløber af den almindelig virksomhed. En gennemførelse af forslaget vil kunne resultere i betydelige lønforskelle i den enkelte institution – afhængigt af, om vedkommende tilfældigt er beskæftiget i den indtægtsdækkede virksomhed eller i den ordinære virksomhed. Tilvejebringelsen af en sådan mulighed forekommer meget betænkelig, idet det vil underminere den stramme offentlige lønpolitik.

Socialdemokratiets beslutningsforslag indeholder derudover ønsker om nye tilskuds- og garantiordninger. Jeg vil ikke nærmere komme ind på disse forslag, men blot fastslå, at regeringen finder dem unødvendige.

Afsluttende må jeg konkludere, at Socialdemokratiets beslutningsforslag ikke kan opnå regeringens tilslutning. Regeringen er enig i sigtet om, at eksisterende viden i den offentlige sektor nyttiggøres, men finder, at dette bør ske gennem en udnyttelse af de gode rammer for samarbejde om bl.a. systemeksport, som er skabt på statens område, og som industriministerens lovforslag sigter på at tilvejebringe på det kommunale område. Dette håber jeg også et flertal her i Tinget vil være enig i, når vi har haft en god og saglig drøftelse under det kommende udvalgsarbejde.

Flemming Hansen (KF):

Det socialdemokratiske beslutningsforslag er en kraftig udvidelse, tør jeg sige, af de rammer, som L 78 omfatter, hvor der efter aftale